

तेन युक्तेनाग्निना ब्रध्नस्यादित्यस्य विष्टपं लोकं वयं गमेम गह्मेम । गमेराशीर्लि-
ङि लिङ्गाशिष्यङिति [पा० ३. १. ८६.] अङ्प्रत्यये उत्तमबहुवचने रूपम् । विगत-
स्तापो दुःखं यस्य स विष्टपो लोकः ततोऽधि उपरि ब्रध्नविष्टपोपरिष्ठात् स्वो
रुहाणाः स्वर्गं लोकमारोहन्तः सन्त उत्तमं नाकं दुःखरहितं श्रेष्ठं लोकं गमे-
त्यनुवर्तते । रोहतेर्बहुलं हृन्दसीति शपि लुप्ते शानचि रूपम् रुहाणा इति ।
नास्त्यकं दुःखं यत्र स नाकः ॥ ५१ ॥

इमौ ते पक्षावज्जरौ पतत्रिणौ याभ्यां रक्षाभ्यपक्ष्यग्रे ।

ताभ्यां पतेम सुकृतां लोके यत्र ऋषयो जग्मुः प्रथमजाः पुराणाः ॥ ५२ ॥

हे अग्रे यौ ते तवेमौ पक्षौ उत्तरदक्षिणौ । कीदृशौ अजरौ नास्ति जरा य-
योस्तौ सदा नवौ । पतत्रिणौ पतत्रं पतनं ययोरस्ति तौ उत्पतनशीलौ । या-
भ्यां पक्षाभ्यां रक्षांसि राक्षसान् त्वमपहंसि नाशयसि । उ एवार्थे । ताभ्यां पक्षा-
भ्यां वयं सुकृतां पुण्यकृतामिव लोकं पतेम उत्पतेम । यत्र सुकृद्लोके प्रथमजाः
प्रथमोत्पन्नाः पुराणाः पुरातना ऋषयो मुनयो जग्मुः ॥ ५२ ॥

इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः ।

महान्सधस्ये ध्रुव आ निषत्तो नमस्तेऽस्तु मा मा हिंसीः ॥ ५३ ॥

हे अग्रे यस्त्वमेतादृशस्तस्मै ते तुभ्यं नमोऽस्तु त्वं मां मा हिंसीः हिंसां मा कु-
रु । कीदृशस्त्वम् इन्दुः इन्दति ईष्टे इन्दुः ईश्वरः इदि परमैश्वर्यं चन्द्रवदाल्लादको
वा । दक्षः उत्साहवान् श्येनः श्येनपक्षिवदाकाशधारिवाद्येनः (51.) यद्वा शंस-
नीयगतिः । ऋतावा ऋतं सत्यं यज्ञ उदकं वास्यास्ति ऋतवा संहितायां दीर्घः ।
हिरण्यपक्षः सुवर्णशकलैर्हिरण्यरूपौ पक्षौ यस्य । शकुनः पक्ष्याकारः । भुरण्युः
विभर्तीति भुरण्युः भृञ् औणादिकः कन्युप्रत्ययः पोषकः । महान्प्रभावेण । ध्रुवः
स्थिरः । सधस्ये ब्रह्मणा सह स्थाने आ निषत्तः समन्तान्निषणः । सह तिष्ठन्ति य-
त्रेति सधस्यं सध मादस्ययोश्च हृन्दसीति [पा० ६. ३. १६.] सधदिशः । नसत्तेत्यादिना
[पा० ८. २. ६१.] निष्ठायां निपातः ॥ ५३ ॥